

Рілля

Ганна Черінь

Серце — розорана грядка.
Кинено зерна надій.
Так почалася загадка.
Чуда чекай — і радій.

Вір і молися Ізиді:
Мудра і щедра вона.
Може, що путнє і зійде
З того важкого зерна?

Може, принесений будь-ким
Ніжної дружби ромен?
Чи голубі незабудьки —
Спогади милих імен?

Може, зросте анемона,
Вітром повита немов.
Може, троянда червона —
Зла і солодка любов?

Може, несіяна рута
Зрадою вицвіте знов?
Може, давно вже забута,
Перша, дитяча любов?

Сонця чекає з тумана
Плідна, дорідна земля...
Серце — розорана рана,
Пусткою чорна рілля...